

УДК 341.1/.8

Пильгун Н. В.,*доцент кафедри теорії та історії держави і права**Навчально-науковий Юридичний інститут НАУ,**к.ю.н., доцент***Черкавська Н. Р.,***студентка I курсу,**Навчально-науковий Юридичний інститут НАУ*

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ МІЖНАРОДНИХ АВТОРСЬКИХ ПРАВ

Авторські права в правовій системі виступають як запорука захисту права на інтелектуальну власність. Кожна нація володіє певним творчим потенціалом. Результат конкретної творчої діяльності людини являє собою інтелектуальну власність. Кожен автор чи власник того чи іншого творчого продукту має право контролювати його використання і отримувати за це використання відповідну винагороду, проте на заваді цьому може ставати привласнення чужої інтелектуальної власності.

Це зумовлено низкою причин, серед яких найвагомішою можна вважати науково-технічний світовий прогрес, який продовжує бути тією рушійною силою, що спричиняє безліч проблем у сфері авторських прав тих чи інших суб'єктів.

© Пильгун Н. В., Черкавська Н. Р., 2018

© Національний університет «Острозька академія», 2018

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

Вивчення теоретичних і практичних питань міжнародної охорони інтелектуальної власності відіграє справді досить важливу роль. У сучасному світі економічного розвитку суспільства, поступово відбувається рух від матеріального виробництва до обробки інформації. Посилюється боротьба країн за лідируючі позиції у створенні та експорті продукту інтелектуальної діяльності. Інтернаціоналізація підприємницької діяльності, висока конкуренція на світовому ринку, легкий доступ до інформаційних ресурсів, змушують оцінювати життєздатність і реальну цінність цих об'єктів з урахуванням можливості їх комерціалізації на міжнародному рівні.

Авторське право і регульовані ним майнові та особисті немайнові відносини пов'язані зі створенням та використанні творів літератури науки і мистецтва. Авторське право як самостійний інститут вирішує конкретні завдання, які включають в себе охорону майнових, особистих немайнових прав і законних інтересів авторів; забезпечення правовими засобами найбільш сприятливих умов для створення наукових і художніх творів; широке використання їх суспільством.

Національне законодавство щодо захисту прав власників інтелектуальної власності діє тільки в межах держави. А винаходи з легкістю можуть бути незаконно вивезені за межі держави їх виникнення, позбавляючи, таким чином, винахідників права на винагороду за їх використання. Значні успіхи, що чергуються з явними провалами, надвиробництво своєї продукції ринку, що майже миттєво перетворився з монопольного у ринок із залізною конкуренцією, недосконале законодавство – усе це дало швидке зростання так званого «піратства» (вторинне використання твору без згоди автора і виконавця, незаконне

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

копіювання та реалізація фонограм). До того ж, піратство створює напруженість у міждержавних і зовнішньоторговельних відносинах.

Саме тому захист авторського права від різного роду «пірацтва» — одна з важливих категорій теорії цивільного та цивільно-процесуального права. Під захистом авторських прав слід розуміти передбачені законом заходи із їх визнання, припинення їх порушення, застосування до правопорушників заходів юридичної відповідальності. Захист особистих немайнових і майнових прав суб'єктів авторського права здійснюється в порядку, встановленому адміністративним, цивільним і кримінальним законодавством.

Міжнародне авторське право - це частина міжнародного права інтелектуальної власності. Воно і є системою міждержавних угод, що утворюють міжнародно-правовий порядок регулювання авторських прав.

Необхідність прийняття певних заходів щодо захисту інтелектуальної власності вперше досить яскраво проявилася в 1873 р., коли іноземні винахідники відмовилися взяти участь у Міжнародній виставці винаходів у Відні. Вони побоювалися, що їхні ідеї будуть «вкрадені» і комерційно використані в інших країнах, тим самим не завдаючи їм ніякої вигоди. З тих пір починається міжнародна співпраця в області створення договорів, які передбачають охорону інтелектуальної власності за межами держави її виникнення. Хоч договори не завжди досягали поставленої мети, але в більшості випадків їх створення є ефективним і виправданим. Так поступово почала формуватися міжнародна система охорони інтелектуальної власності.

Проблема захисту прав інтелектуальної власності охоплює майже всі суспільні сфери і тому відіграє дуже значну роль в економічному розвитку будь-якої країни. Ця галузь цивільного права відносно молода в Україні.

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnmvmap.pdf>.

Розвинені країни світу мають великий досвід захисту прав інтелектуальної власності та, відповідно, ефективне, дієве нормативно-правове забезпечення в цій сфері. Варто зауважити, що міжнародне право інтелектуальної власності раніше було традиційно зосереджено на визначенні матеріальних та процесуальних норм охорони прав інтелектуальної власності. Проте поступово відбулись певні зміни через запровадження міжнародних стандартів захисту прав інтелектуальної власності. Тож, розгляньмо детально процес становлення міжнародного права з захисту прав інтелектуальної власності. Як відомо, координує комплекс заходів щодо міжнародного співробітництва саме Всесвітня організація інтелектуальної власності, яка є однією з 16 спеціалізованих організацій у системі Організації Об'єднаних Націй. Необхідно зазначити, що Всесвітню організацію інтелектуальної власності було засновано укладенням у 1883 р. Паризької конвенції з охорони промислової власності та в 1886 р. – Бернської конвенції з охорони літературних і художніх творів. Укладання цих конвенцій передбачало створення Міжнародного бюро, а вже в 1967 р. було укладено Конвенцію про заснування Всесвітньої організації інтелектуальної власності, але чинності вона набула аж через три роки.

У Конвенції надається таке визначення інтелектуальної власності: це права на літературні, художні та наукові твори, на виконавчу діяльність артистів, звукозапис, радіо- і телевізійні передачі, права на винаходи в усіх сферах людської діяльності, наукові відкриття, промислові зразки, знаки для товарів, знаки обслуговування, комерційні (фірмові) найменування й комерційні позначення, захист проти недобросовісної конкуренції, а також всі інші права, що належать до інтелектуальної діяльності у виробничій, науковій і художній галузях.

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

Згідно зі своїми основними завданнями Всесвітня організація інтелектуальної власності: забезпечує адміністративне співробітництво союзів, створених у межах конвенцій, а також інших договорів, адміністративні функції стосовно яких виконує Всесвітня організація інтелектуальної власності; сприяє охороні інтелектуальної власності у всьому світі завдяки активному співробітництву між державами та взаємодії з іншими міжнародними організаціями. Охорону інтелектуальної власності в усьому світі дана організація забезпечує шляхом: надання технічної допомоги країнам, що розвиваються; заохочення розроблення й укладання нових міжнародних договорів, метою яких є уніфікація національних законодавств у сфері охорони інтелектуальної власності; збирання та поширення інформації; забезпечення функціонування служб, роботу яких спрямовано на охорону винаходів, знаків для товарів, послуг та промислових зразків; забезпечення розвитку усіх видів адміністративного співробітництва між державами-членами. Всесвітня організація інтелектуальної власності виконує адміністративні функції 23 міжнародних договорів, що стосуються різноманітних аспектів захисту прав інтелектуальної власності. Ці договори об'єднують у три групи: договори, що забезпечують правову охорону різних об'єктів інтелектуальної власності в різних державах; договори, що встановлюють міжнародні класифікації для різних об'єктів інтелектуальної власності; договори з охорони інтелектуальної власності, що визначають міжнародні стандарти з цього питання.

Діяльність ВОІВ розглядається в багатьох джерелах літератури. Найбільш повно вона висвітлена в роботі «Міжнародна охорона інтелектуальної власності В»А. М. Мінкова . Він вказує на необхідність створення ВОІВ та розглядає етапи її становлення як міжнародної

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

міжурядової організації. Крім того, в даній роботі викладені функції і структура ВОІВ, а також процедура приєднання держав до даної організації.

В.М. Антонов у роботі «Інтелектуальна власність і комп'ютерне авторське право» велику увагу приділив розгляду міжнародних договорів і угод у сфері міжнародної охорони інтелектуальної власності, наголосивши на їх важливості. У даній роботі описані деякі положення Стокгольмської конференції щодо заснування та роботи ВОІВ, як організації, об'єднаної з метою розвитку інтелектуальної власності. На даній конференції була прийнята «Конвенція, що засновує ВОІВ». В ній визначено основні цілі, функції та завдання ВОІВ. У статті «Всесвітня організація інтелектуальної власності. Огляд діяльності» досліджується проблема розумного використання та поширення творчих творів в Інтернеті. Розглянуто доцільність роботи мережі інтелектуальної власності WIPOnet і описана діяльність Всесвітньої академії ВОІВ, яка проводить дистанційне навчання курсам, пов'язаним з проблемами інтелектуальної власності. У статті «Основні напрями розвитку міжнародної охорони інтелектуальної власності - точка зору ВОІВ В»В. Ушакова описується формування і розвиток світової патентної системи, підкреслюється посилення ролі інтелектуальної власності та необхідності її захисту. Крім того, мова йде про електронну торгівлю і врегулюванні спорів в Інтернеті. Ушаков також говорить про зростання конкурентної цінності товарних знаків і промислових зразків, що вимагають більш високого рівня захисту.

Є. А. Белікова в статті «Тенденції використання інтелектуальної власності в міжнародній торгівлі» розглядає взаємини ВОІВ зі Світовою організацією торгівлі. Незважаючи на різну специфіку діяльності цих

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

організацій, вони плідно взаємодіють. Результатом співпраці стала Угода з торговельних аспектів прав інтелектуальної власності (Угода ТРІПС).

Об'єктивні проблеми, пов'язані з порушення прав власників інтелектуальної власності розглянуті в статті С. Фельціной «Директива ЄС про захист прав інтелектуальної власності ». Здебільшого вони загальні для багатьох країн, що розвиваються і пов'язні з відсутністю механізмів відшкодування збитку і практики оцінки збитків.

У статті М. Паладія «Тенденції розвитку законодавства у сфері інтелектуальної власності» описано співпрацю України і ВОІВ, розглянуто до яких міжнародних договорів у сфері інтелектуальної власності причетна Україна.

Необхідність реформування правових норм у сфері інтелектуальної власності з метою формування високого рівня конкурентноздатності національної економіки розглянута в статті В. Мунтіяна «Захист інтелектуального потенціалу - стратегія розвитку України ». Він підкреслює, що ефективне використання інтелектуального потенціалу нації стане для України основним фактором розвитку.

О. Пічкур в статті «Історичні аспекти правової охорони результатів творчої діяльності »також закликає до уніфікації національного законодавства щодо захисту прав суб'єктів інтелектуальної діяльності. Це забезпечить Україні поліпшення міжнародних відносин і більш плідну співпрацю у сфері інтелектуальної власності.

Важливим документом, як уже зазначалося, є Паризька конвенція з охорони промислової власності (1883 р.), метою якої є забезпечення правової охорони результатів інтелектуальної діяльності, спрямоване на суттєве зростання якості товарів. Цю конвенцію застосовують до об'єктів прав промислової власності (винаходи, промислові зразки, торговельні

▪ Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

марки, фірмові найменування, географічні зазначення, корисні моделі, захист від недобросовісної конкуренції). Безперечно, у Паризькій конвенції з охорони промислової власності містяться й інші положення щодо регулювання правовідносин, спрямованих на охорону прав інших об'єктів промислової власності (у т. ч. і промислових зразків, комерційних найменувань торговельних марок, назв місця походження, географічних зазначень) [5].

Нині основною складовою механізму системи міжнародної охорони авторського права залишається Бернська конвенція(1886). У преамбулі Бернської конвенції проголошується її мета: охороняти настільки ефективно і однаково, наскільки це можливо права авторів на їхні літературні і художні твори[2]. До складу цієї конвенції входять матеріально-правові норми щодо: авторів і творів, що охороняються; термінів і правил охорони кінофільмів, фотографій, радіопередач, телепередач, збірників, лекцій, творів фольклору, звукозапису й інших предметів охорони. Країни – учасниці цієї конвенції являють собою своєрідне міжнародне товариство з взаємної охорони авторських прав. Слід зазначити, що коли визначається суб'єкт охорони, то використовують територіальний принцип, тобто надають перевагу країні походження твору (де твір було вперше опубліковано). Окрім того, максимальний термін охорони авторських прав охоплює все життя автора твору та 50 років після його смерті. При цьому знижено терміни охорони на переклади, кінофільми, фотографії й інші об'єкти, але країни-учасниці мають право встановлювати більш тривалі терміни [1]. Необхідно зазначити, що в Бернській конвенції з охорони літературних та художніх творів авторські права поділено на дві групи, а саме: – особисті майнові й немайнові права, які встановлені національним законодавством держави, у якій звертаються

▪ Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

за охороною; – спеціальні права, що встановлюються в нормах конвенції: виключне право автора на переклад власного твору, його публічну презентацію; публічне виконання музичного чи драматичного твору; передача твору по радіо або телебаченню; перероблення твору; запис тощо.

Також існує Мадридська угода про запобігання поширенню неправдивих або таких, що вводять в оману, зазначень походження на товарах (1891 р.; було переглянуто у Стокгольмі в 1967 р.). Відповідно до цієї угоди всі товари, що мають такі географічні зазначення та прямо чи опосередковано вказують на одну з країн – учасниць угоди, потребують конфіскації під час імпорту. Також Мадридська угода встановлює випадки, способи, вимоги здійснення конфіскації товарів та заборону використання географічних зазначень, які можуть ввести споживачів в оману щодо походження цих товарів. Порівняно з Мадридською угодою Протокол до неї запроваджує такі основні нововведення: – заявник може обґрунтувати свою заявку на міжнародну реєстрацію прав на торговельну марку й на підставі заявки на національну (регіональну) реєстрацію прав на цю марку, подану до даного патентного відомства; – кожна країна – учасниця Паризької конвенції, на території якої заявник просить правової охорони на свою торговельну марку, може протягом 18 місяців (замість одного року) заявити, що реєстрацію прав на цю марку не може бути здійснено на її території; – патентне відомство кожної країни – учасниці Паризької конвенції може отримати більші суми зборів порівняно з одержаними за Мадридською угодою; – міжнародна реєстрація прав на торговельну марку, що анулюється на вимогу патентного відомства країни походження цієї марки, може перетворитися на національні (регіональні) заявки на реєстрацію прав на цю торговельну марку зі збереженням дати подання

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

міжнародної заявки та, у відповідних випадках, набуває пріоритету [4, с. 65].

Новим для багатосторонніх міжнародних угод з охорони прав інтелектуальної власності є визначення принципу найбільшого сприяння, яке передбачає, що будь-які перевага, сприяння, пільга або імунітет, що надається учасником угоди громадянам будь-якої іншої країни, повинні бути негайно і безумовно надані громадянам усіх країн- членів з визначенням певних вилучень. Принципово новими є положення ТРІПС щодо цивільно-правових, адміністративних та кримінальних процедур та засобів захисту прав інтелектуальної власності; попередніх заходів із захисту прав; спеціальних вимог щодо заходів на кордоні. Дієвість прийняття ТРІПС мала наслідком намагання винайти ще простішу процедуру запровадження міжнародних стандартів захисту прав інтелектуальної власності. 5 жовтня 2011 р. США, Канадою, Японією, Марокко, Новою Зеландією, Сінгапуром, Кореєю та в січні 2012 р. представниками 22 держав – членів ЄС була підписана Протиконтрафактна торговельна угода. Метою Протиконтрафактної угоди було посилення міжнародно-правових засад контролю над порушеннями авторського права і суміжних прав, у т. ч. в інтернет- середовищі. Підписання документа викликало критику представників інтернет- середовища, правозахисних організацій, фахівців, проведення демонстрацій у країнах ЄС у зв'язку з незбалансованістю в угоді інтересів суб'єктів майнових прав та користувачів, обмеженням прав на інформацію, освіту, свободу думок, наслідком чого виявилось несхвалення 4 липня 2012 р. Протиконтрафактної угоди Парламентом ЄС [4, с. 67].

Серед регіональних угод про міжнародно-правову охорону авторських прав можна виділити Міжамериканську конвенцію з охорони авторських

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

прав (1946), регламенти і директиви Європейської ради (директива Ради ЄС про правову охорону комп'ютерних програм 1991 р.).

Римська конвенція про охорону прав виконавців, виробників фонограм і мовних організацій (1961) забезпечує охорону прав виконавців на їх виконання, фонограми, виробників фонограм і передачі мовних організацій. Конвенція заснована на принципі національного режиму, який надається за законодавством країни. Римська конвенція встановила мінімальний рівень охорони суміжних прав. Конвенція не має зворотної сили. Мінімальний строк охорони - 20 років (держави вправі встановлювати більш тривалі строки охорони). Всі випущені або призначені для продажу примірники фонограм повинні мати міжнародний знак охорони суміжних прав.

Женевська конвенція про охорону інтересів виробників фонограм від незаконного відтворення їхніх фонограм (1971) істотно оновила і доповнила Римську конвенцію шляхом надання виробникам фонограм особливого режиму, охорони в рамках антимонопольного законодавства та кримінально-правової захисту. Фонограма визначається як будь-яка виняткова запис звуків. Конвенція не має зворотної сили і тому не поширюється на фонограми, які були зроблені на території держави до її вступу в силу. Держави - учасники Женевської конвенції відмовилися від надання іноземцям національного режиму. Критерій вибору застосовного права - законодавство держави громадянства виробника фонограм. Всі правові форми охорони віднесені до компетенції держав-учасників [3].

Аналізуючи вище зазначене, а також нормативно-правові акти, які визначають механізм охорони авторського права у міжнародному приватному праві, можна виділити основні правила вирішення колізійних питань права інтелектуальної власності:

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

– у разі порушення права інтелектуальної власності для його захисту право тієї держави, на території якої необхідна охорона;

– до виникнення та припинення майнових прав інтелектуальної власності, що підлягають державній реєстрації, застосовується право держави, де здійснена державна реєстрація зазначених прав;

– під час укладання договорів в сфері авторського права застосовуються положення про вживання права до договірних зобов'язань;

– якщо виникають спірні правовідносини, наприклад, у разі пред'явлення вимоги про відшкодування шкоди, сторони мають право домовитися до якого суду якої країни будуть звертатися;

– іноземні рішення з приводу наявності, дійсності і реєстрації прав в цій області признаються тільки в тому випадку, якщо вони винесені або признаються в державі, на території якої просилася охорона.

Отже, виходячи із вище наведеного, можна сказати, що авторське право є важливим і невід'ємним елементом будь-яких правових рамок, які мають на меті регулювати на справедливій основі громадянську поведінку авторів і користувачів і таким чином забезпечувати універсальну охорону інтересів всіх. Уся міжнародна система охорони інтелектуальної власності прагне до формування й функціонування єдиних підходів до забезпечення її прав. Однак, зважаючи на швидкий розвиток технологій, виникають нові методи порушення норм міжнародного права у сфері інтелектуальної власності. В зв'язку з цим необхідні подальший розвиток і вдосконалення міжнародних нормативно-правових актів у сфері захисту інтелектуальної власності.

▪ Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

Список використаних джерел

1. Бернська конвенція з охорони літературних та художніх творів від 24 лип. 1971 р. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_051.
2. Всесвітня конвенція про авторське право, прийнята 6 вересня 1954 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_052.
3. Лекція 10. Міжнародна охорона авторських та суміжних прав. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://studme.com.ua/mezhunarodnaya_ohrana_avtorskih_prav.htm
4. Міжнародні договори України з питань інтелектуальної власності / [упоряд. : А. М. Горнісевич, С. М. Болєлий]. – К. : Ін-т інтел. власн. і права, 2013. – 442 с.
5. Паризька конвенція з охорони промислової власності від 20 берез. 1883 р. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_123.

Пильгун Н. В., Черкавська Н. Р.

Особливості правового захисту міжнародних авторських прав.

У цій статті висвітлено проблему, яка є досить актуальною на сьогодні, бо існує постійна необхідність належного захисту авторських прав. Адже тепер, коли увесь світ поринув у економічні відносини, коли люди, намагаючись досягти успіхів у житті, розробляють винаходи, пристрої, нові теорії, доктрини, де дуже важливим стає питання прав авторів на результати їхньої праці.

Ключові слова: держава, право, авторське право, міжнародне право, інтелектуальна власність.

▪ Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.

Пильгун Н. В., Черкавская Н. Р.

Особенности правовой защиты международных авторских прав.

В этой статье освещена проблема, которая является весьма актуальной на сегодня, поскольку существует постоянная необходимость надлежащей защиты авторских прав. Ведь теперь, когда весь мир погрузился в экономические отношения, когда люди, пытаясь достичь успехов в жизни, разрабатывают изобретения, устройства, новые теории, доктрины, где очень важным становится вопрос прав авторов на результаты их труда.

Ключевые слова: государство, право, авторское право, международное право, интеллектуальная собственность.

Pylhun N. V., Cherkavska N. R.

Peculiarities of legal protection of international copyright.

This article highlights a problem that is very relevant today, as there is a constant need for proper copyright protection. After all, now when the whole world has plummeted into economic relations, when people trying to succeed in life are developing inventions, devices, new theories, doctrines where the question of the rights of authors to the results of their work becomes very important.

Key words: state, law, copyright, international law, intellectual property.

-
- Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні / Н. В. Пильгун, Н. Р. Черкавська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2018. – № 1(17) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2018/n1/18pnvmap.pdf>.